

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.013 van 29 april 1999
in de zaak A. 82.432/VII-17.760.**

In zake : Alphonsus VAN TILBORG
wonende te RAVELS (POPPEL),
Aarledijk 65

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alphonsus VAN TILBORG op 9 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 26 november 1998 waarbij het beroep ingediend door de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels van 29 juni 1998 waarbij aan verzoeker vergunning wordt verleend tot het verder exploiteren en veranderen van zijn mestkalverenbedrijf te 2382 Ravels (Poppel), Aarledijk 65, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 24 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. DELEUS, die verschijnt voor verzoeker, en van Adjunct van de directeur M. STABEL, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 24 maart 1998 dient verzoeker een milieuvergunningsaanvraag in voor het hernieuwen en uitbreiden van zijn mestkalverenbedrijf.

1.2. Op 29 juni 1998 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels aan verzoeker een milieuvergunning met volgend voorwerp :

"Artikel 1. Voorwerp

Aan de heer Alphonsus Van Tilborg, Aarledijk 65, 2382 Ravels, wordt vergunning verleend voor :

- de hernieuwing van de vergunning van het mestkalverenbedrijf met als voorwerp :
 - 500 mestkalveren (rubrieknr. 9.4.2.c.1.);
 - de opslag van 1 050 m³ mest (rubrieknr. 28.2.c.1.);

- de opslag van 16 000 kg melkpoeder (rubrieknr. 45.4.e.1.);
 - 7,6 kW electromotoren voor het verwerken van zuivelproducten (rubrieknr. 45.6.2.);
 - en de verandering van de milieuvergunning door de uitbreiding met :
 - een bovengrondse opslagtank voor mazout van 8 000 l (rubrieknr. 17.3.6.1.b.);
 - een verdeelpomp bij bovengenoemde mazouttank (rubrieknr. 17.3.9.1.);
 - het stallen van maximum 25 landbouwvoertuigen (rubrieknr. 15.1.1.);
 - 4 kW electromotoren voor het verwerken van zuivelproducten (rubrieknr. 45.6.2.);
- zodat dit bedrijf voortaan omvat :
- 500 mestkalveren (rubrieknr. 9.4.2.c.1.);
 - de opslag van 1 050 m³ mest (rubrieknr. 28.2.c.1.);
 - de opslag van 16 000 kg melkpoeder (rubrieknr. 45.4.e.1.);
 - 11 kW elektromotoren voor het verwerken van zuivelproducten (rubrieknr. 45.6.2.);
 - een bovengrondse opslagtank voor mazout van 8 000 l (rubrieknr. 17.3.6.1.b.);
 - een verdeelpomp bij bovengenoemde bovengrondse mazouttank (rubrieknr. 17.3.9.1.);
 - stalplaats voor maximum 25 landbouwvoertuigen (rubrieknr. 15.1.1.);
- te Ravels, 3de afdeling, Aarledijk 65, sectie D, nrs. 805/C/4 en 806/H;"

De vergunning wordt verleend voor een termijn van 20 jaar.

Voorafgaand aan het verlenen van die vergunning bracht de Vlaamse Landmaatschappij (V.L.M.) op 15 mei 1998 een ongunstig advies uit. In dat advies wordt rekening gehouden met bij de Mestbank gekende aangiftegegevens tot en met het aanslagjaar 1997. In het advies (pagina 4) staat te lezen dat de inrichting behoort tot een bedrijf dat op basis van de bij de Mestbank opgegeven veebezetting kan worden beschouwd als een gezinsveeteeltbedrijf. Verderop (pagina 4) in het advies staat echter te lezen : "Deze inrichting behoort op basis van de Mestbankaangifte 1997, bedrijfs-situatie 1996, tot een bedrijf dat niet als gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd werd".

In het besluit van het advies staat onder meer te lezen dat de vergunningsaanvraag betrekking heeft op een inrichting behorende tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf. De aanvraag wordt niet verenigbaar geacht met het meststoffendecreet aangezien (onder meer) "de som van de grondgebonden afzet, afzet via verwerking en de afzet via export niet minstens even groot is als de som van de gewenste vergunde mestproductie van het bedrijf waartoe deze inrichting behoort (art. 4, par. 1, 2°, a) waardoor er geen vergunning kan hernieuwd worden voor het houden van dieren".

1.3. Op 5 augustus 1998 dient de V.L.M. beroep in tegen het voornoemde vergunningsbesluit. De V.L.M. is van oordeel dat de beslissing van het schepencollege strijdig is met de bepalingen van artikel 4 van het vergunningenbesluit daar niet voldaan wordt aan § 1, 2°, a), van dat artikel.

1.4. In het kader van de beroepsprocedure wordt een reeks adviezen uitgebracht.

Het voor de zaak meest relevante advies is dat van de V.L.M. van 11 september 1998. In dat advies wordt rekening gehouden met aangiftegegevens gekend bij de Mestbank tot en met het aanslagjaar 1998 en staat te lezen dat de inrichting "behoort tot een bedrijf dat op basis van de bij de Mestbank opgegeven bezetting beschouwd kan worden als een gezinsveeteeltbedrijf". Verderop in het advies staat zoals in het advies van 15 mei 1998 evenwel te lezen wat volgt : "Deze inrichting behoort op basis van de Mestbankaangifte 1997, bedrijfssituatie 1996, tot een bedrijf dat niet als gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd is".

Het besluit van het advies stemt volledig overeen met het besluit van het advies van 15 mei 1998. (zie sub 1.2.)

Ook in de adviezen van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL van 11 september 1998 en van de provinciale milieuvergunningscommissie wordt ongunstig advies uitgebracht, er van uitgaande dat het bedrijf van verzoeker niet als een gezinsveeteeltbedrijf kan worden beschouwd, dienvolgens artikel 4, § 1, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit) van toepassing is en verzoekers bedrijf niet aan de voorwaarde van artikel 4, § 1, 2°, a), van het besluit voldoet.

1.5. Op 26 november 1998 wordt de thans bestreden beslissing genomen. De vergunning wordt geweigerd. Als motivering wordt uitdrukkelijk verwezen naar de hiervoren weergegeven adviezen.

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel aanvoert wat volgt :

"Eerste middel gebaseerd op de schending van artikel 4 § 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en machtsoverschrijding.

Doordat de bestreden beslissing is essentie gebaseerd is op de overweging in de adviezen dat de inrichting van verzoeker behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf en derhalve dient beoordeeld te worden volgens artikel 4 § 1, 2° van voornoemd Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20 december 1995 hetwelk van toepassing is op een 'inrichting behorende bij een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf'.

Terwijl artikel 4 van voornoemd Besluit met betrekking tot de behandeling van milieuvergunningsaanvragen geen enkel onderscheid maakt tussen aanvragen van bedrijven dewelke al dan niet genotificeerd zijn als gezinsveeteeltbedrijf, doch wél een verschillende beoordeling toelaat naargelang het gaat over een inrichting dewelke behoort bij een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf (artikel 4 § 1) en een inrichting dewelke behoort bij een bedrijf dat voldoet aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf (artikel 4 § 2) zodat de bestreden beslissing in de mate dat deze het onderscheid tussen artikel 4 § 1 en § 2 ('al dan niet voldoen aan de voorwaarden') verengd tot 'al dan niet genotificeerd zijn' zonder enige rechtsgrond en/of bevoegdheid voorwaarden aan het Besluit van 20 december 1995 toevoegt en derhalve aangetast is door machtsoverschrijding.

Terwijl de inrichting van verzoeker daarenboven op het ogenblik van het indienen van de aanvraag weliswaar niet genotificeerd was als gezinsveeteeltbedrijf (hetgeen trouwens ook niet vereist wordt in artikel 4) doch zowel op datum van indiening van de aanvraag (i.c. 24 maart 1998) als op datum van uitspraak over het beroep (i.c. 26 november 1998) wel degelijk voldeed aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, ten bewijze waarvan in bijlage 3 copie wordt bijgevoegd van de door verzoeker gedane verklaring op eer in de aangifte voor de mestbank (aanslagjaar 1998) derwijze dat de vergunningverlenende overheid rekening houdend met de actuele bedrijfssituatie van verzoeker (zijnde aanslagjaar 1998, bedrijfssituatie 1997), diens vergunningsaanvraag én het schorsend beroep van de Vlaamse Landmaatschappij had dienen te beoordelen rekening houdend met de bepalingen van artikel 4 § 2 van voornoemd Besluit dd. 20 december 1995 en geen toepassing had mogen maken van artikel 4 § 1, hetwelk enkel geldt voor vergunningsaanvragen van

inrichtingen horende bij een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf. De bestreden beslissing maakt volgens verzoeker derhalve verkeerdelijk toepassing van artikel 4 § 1 en ook om die reden onwettig is.

TOELICHTING

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de weigering tot hernieuwing van de vergunning aan verzoeker steunt op ongunstige adviezen van AMINAL, Afdeling Milieuvergunningen dd. 11 september 1998 en de Vlaamse Landmaatschappij dd. 11 september 1998 dewelke zich baseren op het gegeven dat vermits de inrichting van verzoeker behoort tot een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf deze aanvraag onder toepassing valt van artikel 4 § 1, 2^a van het Besluit van de Vlaamse Regering dd. 20 december 1996 waardoor de door verzoeker aangetoonde grondverbonden mestafzetmogelijkheden, ten bedrage van 14 ha, zijnde de hoeveelheid dierlijke mest waarvoor er één of meer mestafzetmogelijkheden of mestafnameovereenkomsten zijn, niet in rekening mogen gebracht worden en er enkel mag worden rekening gehouden met de grondgebonden afzet (0,75 ha) en de afzet via verwerking en export (0 kg) zodat er onvoldoende mestafzetmogelijkheid naar de toekomst toe bewezen is en dient besloten te worden tot weigering van de hernieuwing.

Verzoeker stelt evenwel vast dat artikel 4 van het Besluit van 20 december 1995, in strijd met de uitgebrachte adviezen zoals bijgetreden in de bestreden beslissing, geenszins een onderscheid maakt tussen vergunningsaanvragen ingediend door inrichtingen behorende bij een bedrijf dat genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf en inrichtingen behorende bij een bedrijf dat niet genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf, doch integendeel een onderscheid maakt tussen inrichtingen behorend bij een bedrijf dat voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf (artikel 4 § 2) en inrichtingen behorend bij een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf (artikel 4 § 1).

Voor de toepassing van artikel 4 § 2 is derhalve geenszins vereist dat een bedrijf genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf. Deze notificatie behelst ingevolge artikel 3 § 2 van het Decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen een verklaring op eer van de producent volgens dewelke zijn bedrijf zowel met betrekking tot het jaar van aangifte als gedurende het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte voldeed en zal voldoen aan de notificatievoorwaarden en heeft derhalve steeds betrekking op twee opeenvolgende jaren. Voor de toepassing van artikel 4 § 2 volstaat

het daarentegen dat het bedrijf voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf.

In casu erkent verzoeker dat hij voor 1997 niet genotificeerd was als gezinsveeteeltbedrijf en dit om reden dat hij in 1996 (zijnde het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte) niet voldeed aan de notificatievoorwaarden.

In 1997 evenwel, en ook in 1998, zijnde het jaar waarin verzoeker zijn hernieuwingsaanvraag indiende en de vergunningverlenende overheid hierover uitspraak diende te doen, voldeed het bedrijf van verzoeker wel degelijk aan de voorwaarden voor notificatie (ten bewijze hiervoor geldt de verklaring op eer in de mestbankaangifte 1998) derwijze zelfs dat verzoeker er mag van uitgaan dat hij voor 1998 genotificeerd zal worden als gezinsveeteeltbedrijf.

Uit het voorgaande blijkt dat het bedrijf van verzoeker ten tijde van de beoordeling van zijn vergunningsaanvraag minstens voldeed aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, en zelfs behoudens tegenbericht van de mestbank hetwelk tot op heden nog steeds niet werd ontvangen, genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf derwijze dat in elk geval door de Bestendige Deputatie verkeerdelijk toepassing werd gemaakt van artikel 4 § 1 en de door verzoeker bewezen grondverbonden afzet ten onrechte buiten beschouwing werd gelaten.

Verzoeker stelt daarenboven vast dat de beoordeling van zijn dossier geschied is op basis van de gegevens van de Vlaamse Landmaatschappij van produktiejaar 1996, aanslagjaar 1997 terwijl de gegevens van produktiejaar 1997, aanslagjaar 1998 dewelke nochtans op het ogenblik van de hernieuwingsprocedure reeds bekend waren en waaruit blijkt dat in inrichting minstens voldoet aan de voorwaarden voor gezinsveeteeltbedrijf ten onrechte niet in aanmerking werden genomen";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt :

"Verzoeker meent ten onrechte dat de bestendige deputatie toepassing had moeten maken van artikel 4 § 2 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 1995 tot uitvoering van artikel 33 en 34 van het Mestdecreet (hierna Vergunningenbesluit genoemd).

Uit het advies van de VLM blijkt dat op basis van de bij de Mestbank opgegeven bezetting het bedrijf beschouwd kan worden als een gezinsveeteeltbedrijf (cfr. p.4 midden).

Om echter te kunnen uitmaken welke bepalingen van het Vergunningenbesluit van toepassing zijn op voorliggend geval, dient te worden bepaald of het

bedrijf al dan niet behoort tot een gezinsveeteeltbedrijf.

Eén van de belangrijkste criteria om uit te maken of een bedrijf al dan niet een gezinsveeteeltbedrijf is, is het aantal vergunde dieren van het bedrijf. Tot 31 december 1999 wordt hierbij echter niet gerekend met het aantal vergunde dieren, maar met het bij de Mestbank aantal aangegeven dieren.

Uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) blijkt dat, op basis van de Mestbankaangifte 1997 (bedrijfssituatie 1996), de inrichting van verzoeker niet als een gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd is. Voor aanvragen tot hernieuwing en/of verandering van een bestaande veeteeltinrichting (zonder uitbreiding van de mestproductie), horende bij een niet-gezinsveeteeltbedrijf, dient toepassing te worden gemaakt van artikel 4 §1, 2° van het Vergunningenbesluit.

De aanvraag van verzoeker betreft inderdaad de hernieuwing en verandering van een bestaand mestkalverenbedrijf, zonder uitbreiding van de mestproductie en behorende tot een niet-gezinsveeteeltbedrijf, zodat het voornoemde artikel uit het Vergunningenbesluit terecht wordt toegepast.

Om vergund te kunnen worden dient echter voldaan te worden aan de criteria die artikel 4 §1, 2° voorziet. Eén criterium hiervan is o.a. de voorwaarde dat de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, minstens even groot moet zijn als de som van de vergunde produkties van alle inrichting van het bedrijf samen (artikel 4 §1, 2° a)).

M.a.w. de mestafzet naar de toekomst toe dient bewezen te zijn.

Uit het advies van de VLM blijkt dat aan deze voorwaarde niet voldaan is, omdat er slechts een grondgebonden afzet voorhanden is van 123 kg P205, terwijl er 1.835 kg P205 vereist is.

De bestendige deputatie steunde zich derhalve terecht op de ongunstige adviezen van de AMV, de VLM en de PMVC, waarbij gesteld wordt dat de mestafzet naar de toekomst toe niet bewezen is.

Het eerste middel is niet ernstig";

2.3.1. Overwegende dat uit de motivering van de bestreden beslissing, in het bijzonder uit de adviezen waarop de motivering steunt, prima facie kan worden afgeleid dat verzoekers bedrijf als een niet-gezinsveeteeltbedrijf wordt beschouwd, dat artikel 4, §1, 2°, van het vergunningenbesluit werd toegepast en dat verzoekers aanvraag niet zou voldoen aan artikel 4, §1, 2°, a), van het vergunningenbesluit vermits de som

van de grondgebonden afzet, verwerking en export niet even groot is als de som van de vergunde producties van alle inrichtingen van het bedrijf samen en dat de mestafzet naar de toekomst toe ontoereikend is;

2.3.2. Overwegende dat artikel 4, §1, 2°, a), van het vergunningenbesluit bepaalt wat volgt :

"§1. Als de Vlaamse regering vaststelt dat één van de in artikel 33, §1, van het decreet bepaalde maxima overschreden is, mag de bevoegde vergunningverlenende overheid, voor een inrichting behorende bij een bedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, in afwijking van de bepalingen van artikel 3, alleen een vergunning verlenen of een melding van overname akteren met betrekking tot de rubrieken 9.3 tot 9.8 van de indelingslijst in de volgende gevallen :

(...)

2° De vergunningsaanvraag heeft betrekking op de hernieuwing van een vergunning of op een verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een niet-gezinsveeteeltbedrijf. Bij de vergunningsaanvraag dient aan elk van de volgende voorwaarden voldaan te zijn :

a) de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde producties van alle inrichtingen van het bedrijf samen";

dat artikel 4, §2, 1°, van het vergunningenbesluit bepaalt :

"§2. Als de Vlaamse regering vaststelt dat één van de in artikel 33, §1 van het decreet bepaalde maxima overschreden is, mag de bevoegde vergunningverlenende overheid, alleen voor een inrichting of een bedrijf die voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, in afwijking van de bepalingen van artikel 3, een vergunning verlenen met betrekking tot de rubrieken 9.3 tot 9.8 van de indelingslijst in de volgende gevallen :

1° De vergunningsaanvraag heeft betrekking op de hernieuwing van een vergunning of op de verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, van een bestaande veeteeltinrichting horende bij een gezinsveeteeltbedrijf. De bepalingen van artikel 3, §2, 1° blijven onverminderd geldig;"

dat uit evengenoemd artikel 3, § 2, 1°, onder meer voortvloeit dat nog een vergunning kan verleend worden als onder meer aan volgende voorwaarde is voldaan : "de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde productie van alle inrichtingen van het bedrijf samen"; dat dienvolgens -in tegenstelling met het bepaalde in artikel 4, §1, 2°, a), ook de grondverbonden afzet in aanmerking kan worden genomen, zodat het een heel verschil kan uitmaken of een bedrijf al of niet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf voldoet;

2.3.3. Overwegende dat om na te gaan of een bedrijf al dan niet voldoet aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf op het eerste gezicht lijkt te mogen worden aangenomen dat de vergunningverlenende overheid zich dient te steunen op de meest recente gegevens die de exploitant heeft medegedeeld; dat uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoeker reeds op 6 maart 1998 heeft verklaard te voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf; dat in de bestreden beslissing het ongunstig advies van de V.L.M. van 11 september 1998 mede in aanmerking wordt genomen; dat uit de tabel op pagina 3 van het advies blijkt dat de aangiftegegevens van het aanslagjaar 1998 reeds bekend waren bij de V.L.M. en dat in dat advies staat vermeld "Deze inrichting behoort (...) tot een bedrijf dat op basis van de bij de Mestbank opgegeven veebezetting : beschouwd kan worden als een gezinsveeteeltbedrijf"; dat evenwel de V.L.M. bij het formuleren van zijn cruciaal advies zich prima facie ten onrechte heeft gebaseerd op de aangiftegegevens van het jaar 1997, hetgeen blijkt uit volgende zinsnede : "Deze inrichting behoort op basis van de Mestbankaangifte 1997, bedrijfssituatie 1996, tot een bedrijf dat niet

als gezinsbedrijf is genotificeerd"; dat gelet op de voorliggende gegevens en in de huidige stand van de procedure kan worden aangenomen dat er geen beletsel was om artikel 4, § 2, 1°, van het vergunningenbesluit toe te passen; dat overigens het vooralsnog niet te begrijpen valt waarom de inrichting van verzoeker inmiddels nog niet was genotificeerd als gezinsveeteeltbedrijf, nu blijkens artikel 2bis, § 1, van het meststoffendecreet van 23 januari 1991, de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf jaarlijks gebeurt op basis van de in artikel 3, § 1, van dat decreet vermelde aangifte en die aangifte door verzoeker reeds in maart 1998 was gedaan; dat het middel in de besproken mate ernstig is;

3. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker met volgende uiteenzetting aannemelijk maakt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent :

"Door de bestreden beslissing wordt de door verzoeker ingediende aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunning voor de uitbating van zijn bestaand en vergund mestkalverenbedrijf volledig en integraal geweigerd.

Dit impliceert dat verzoeker met ingang van 6 april 1999 over geen enkele milieuvergunning meer beschikt en derhalve alle bedrijfsactiviteiten integraal dient stop te zetten.

Gezien de gestrengheid waarmee de toezichthoudende overheid optreedt, is het voor verzoeker onverantwoord te trachten na 5 april e.k. zijn uitbating illegaal verder te zetten.

Voor verzoeker, die 30 jaar oud is, gehuwd en vader van een zoontje van 1,5 jaar en die dit bedrijf op 1 augustus 1993 nieuw opstartte en hiervoor loodzware financiële verbintenissen aanging, doch alle benodigde milieuvergunningen verkreeg, is de bestreden beslissing niet enkel onbegrijpelijk, emotioneel ondraaglijk, maar tevens catastrofaal.

De weigering tot hernieuwing stelt verzoeker op totaal onverwachte wijze voor volgende onoverkomelijke problemen :

- de volledige veestapel op het bedrijf (500 kalveren) alsmede de eraan verbonden infrastructuur

dient voortijdig en onder slechte marktvoorwaarden definitief verwijderd te worden

- verzoeker, wiens enige beroepsactiviteit de uitbating van zijn mestkalverenbedrijf is en die zich hierin uitermate heeft gespecialiseerd, verliest door de bestreden beslissing en de hieruit voortvloeiende gedwongen stopzetting per 6 april e.k. elk inkomen dit terwijl de in het (nog recent) verleden aangegane financiële verbintenissen onverminderd gehandhaafd blijven. Verzoeker verwijst bijvoorbeeld naar de leningen die hij bij KBC Bank en Verzekeringen heeft afgesloten ten bedrage van 15.500.000 BEF waarvan nog 13.236.099 BEF moet worden afbetaald. Het is overduidelijk dat de gedwongen volledige stopzetting van zijn bedrijfsactiviteiten het faillissement/kennelijk onvermogen van verzoeker tot gevolg zal hebben, hetgeen onmogelijk nog kan worden hersteld indien pas na jaren een vernietigingsbeslissing zou tussenkomen. Bij niet-schorsing is dit bedrijf definitief en onherroepelijk ten dode opgeschreven.

- de (zelfs tijdelijke) stopzetting heeft tevens tot gevolg dat de door verzoeker in het verleden en tot op heden afgesloten overeenkomsten met collega's - landbouwers voor het opbrengen van de dierlijke mestproduktie van zijn bedrijf op diens cultuurgronden (hetzij burenregelingen, hetzij overeenkomsten van lange-afstandtransporten) niet verder door verzoeker kunnen worden uitgevoerd waardoor deze gezien de druk van de markt van de 'mesthandel' de facto ook voor de toekomst definitief verloren zijn. Het is inderdaad zo dat, bij niet-schorsing, de gronden waarover verzoeker tot op heden ingevolge burenregelingen en dergelijke kon beschikken ter beschikking van andere veehouders zullen worden gesteld zodat, zelfs indien verzoeker op termijn een vernietiging van de bestreden beslissing bekommt, hij aldan zal dienen te constateren dat hij uit de 'mestafzetmarkt' gestoten is en derhalve geen mestafzetovereenkomsten meer zal kunnen realiseren.

Benevens het voorgaande dient tevens gewezen te worden op de gezinssituatie van verzoeker.

De echtgenote van verzoeker heeft enkele jaren geleden haar professionele loopbaan als bediende opgegeven teneinde voltijds mee te werken op het bedrijf van haar echtgenoot. Door de bestreden beslissing verliest derhalve niet enkel verzoeker zijn inkomen, doch dient vastgesteld dat het gezin op zich (met een zoontje van anderhalf jaar) op zich geen enkel inkomen meer zal hebben.

Het spreekt voor zich dat dit tot ondraaglijke spanningen binnen dit jonge gezin zal leiden en dit met alle risico's vandien.

De gevolgen hiervan dreigen dan ook onherroepelijk en onherstelbaar te zijn. Geplande gezinsuitbreiding dient, gegeven de bestreden beslissing, noodgedwongen uitgesteld te worden.

Afwachten tot binnen een zestal jaren een beslissing ten gronde door Uw Raad wordt genomen, is gezien de leeftijd van verzoeker en diens echtgenote, onmogelijk en onverantwoord.

Ook het emotioneel en financieel nadeel dat het zoontje van anderhalf jaar dreigt te ondergaan om reden dat het gezin plots in een situatie van armoede zal terechtkomen, en hierdoor aan het kind niet de mogelijkheden kan bieden waarop het recht heeft en die het had kunnen hebben indien de overheid geen onwettige beslissing had genomen, is onherstelbaar.

Uit hetgeen hierboven is uiteengezet blijkt overduidelijk dat verzoeker door de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel dreigt te leiden";

4. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 26 november 1998 waarbij het beroep ingediend door de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels van 29 juni 1998 waarbij aan Alphonsus VAN TILBORG vergunning wordt verleend tot het verder exploiteren en veranderen van zijn mestkalverenbedrijf te 2382 Ravels (Poppel), Aarledijk 65, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig april 1900 negenen-negentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.